

COMENÇA LA CAMPANYA ELECTORAL

(Avui s'ha modificat el reglament de jornada y horaris)

1. Abans fem memòria

El nostre estimat Govern va promoure, tot just fa dos anys, tot un seguit de normes on es carregava bona part dels drets que tants anys ens havia costat de conquerir.

El mateix portaveu del Govern havia afirmat: *Toquen la dependència, el transport públic i la política ocupacional i no el sou dels funcionaris* (03.04.12)

En aquesta línia el Govern havia començat a aplicar aquesta filosofia de contraposar empleats públics amb serveis socials, com si nosaltres fóssim els responsables de la situació que ells mateixos i els de la seva tropa havien creat.

Així, amb la Llei de Pressupostos per al 2012 (Llei 1/2012, de 22 de febrer), ens varen

- congelar el sou,
- eliminar el complement de productivitat,
- retirar qualsevol mena d'aportació al pla de pensions (que mai no havíem demanat, però que afavoria La Caixa, els que manen de veritat),
- el Fons d'acció Social,
- els ajuts per al menjar (que ja prèviament havien estat deduïts per la via d'aplicar-nos pujades inferiors a les de la inflació), retallada de la paga extraordinària
- retallada de la paga extraordinària (àdhuc abans que ho fes l'Estat)

Però no n'hi havia prou, amb la Llei 5/2012, de 20 de març varen

- eliminar la possibilitat de jubilar-se més enllà de l'edat legal fins i tot per aquells que no poden cobrar el 100% de la pensió per manca del temps requerit
- pèrdua de 3 dies d'assumptes personals
- pèrdua del gaudiment dels dies addicionals de vacances per anys de serveis
- pèrdua del dret a percebre la totalitat de les retribucions en cas de baixa
- pèrdua de la reducció retribuïda de jornada per cura d'un fill menor de 12 anys

- reducció de retribucions al personal interí
- reducció de retribucions per incompliment horari des del primer minut

Amb tot, no n'hi havia prou, encara era possible collar més els cargols, per això, varen decidir

- acabar amb les indisposicions per malaltia (Instrucció 5/2012, de 15 d'octubre), tot i que després, davant l'escàndol general varen haver de rectificar tan sols 3 setmanes després (Instrucció 6/2012, de 5 de novembre). Però llavors varen considerar que encara se'ls hi havia anat massa generosament la mà i varen tornar a retallar (Instrucció 2/2013, de 30 de desembre). Es pot ser més inútil i simultàniament estar a la Funció Pública?

2. S'arrossen les eleccions

Tanmateix, a un col·lectiu de 200.000 famílies, no se'l podia estar fotent indefinidament sense que això tingués repercussions electorals. La prova foren les eleccions autonòmiques de Catalunya de 25 de novembre de 2012 on el partit governant va perdre 12 escons, en alguns dels quals, a ben segur, els empleats públics y les seves famílies hi varen tenir alguna incidència.

Ara, s'arrossen les eleccions europees, el proper any les locals i, sinó abans, l'altre any, el 2016, les autonòmiques altre cop. Cal enredar per fer que s'oblidin els greuges patits pels empleats públics de la Generalitat, a mans d'aquest Govern i del partit que governa, CiU.

Per tapar tots els greuges, avui es publica una modificació del Decret 56/2012, de 29 de maig sobre jornada i horaris (Decret 48/2014, de 8 d'abril, pel qual es modifica el Decret 56/2012, de 29 de maig).

Se'ns diu a l'exposició de motius que amb l'aprovació del Decret 56/2012, *es va fer pas endavant en la flexibilització dels horaris... per facilitar al personal... la conciliació de la seva vida personal i laboral...*

I és que la hipocresia d'aquests galtasses no té límit: suprimeixen els dies d'assumptes personals, suprimeixen les indisposicions, suprimeixen els dies addicionals de vacances, suprimeixen la reducció retribuïda de jornada per tenir cura de menors de 12 anys, ... i encara tenen la barra de dir que pretenen que conciliem *la vida personal i laboral*.

No contents afegixen, aquest cop no en l'exposició de motius sinó en la nota publicada pel Govern el dimarts dia 8, per amagar les finalitats merament electoralistes y amb la retòrica buida i filofeixista contemporània que els hi és pròpia, que *l'evolució dels nous models de treball i les circumstàncies canviant de la pròpia societat, va fer aflorar la necessitat d'avançar cap a una major flexibilitat en la gestió de la jornada de treball... amb aquestes noves mesures s'avança cap a un nou paradigma de la gestió de l'horari laboral...*

Però espera, que això no s'acaba. Ara resulta que es preocupen per la nostra qualitat de vida i així diuen (continuant amb la nota del Govern):

Aquesta major flexibilitat repercuteix de manera clara en la qualitat de vida dels nostres treballadors,...

Per rematar, acaben recordant-nos el molt que ens estimen ens diuen:

... cal recordar que des de finals del 2013 estan en vigor altres mesures de conciliació com ara que la durada mínima de la llicència per assumptes propis sense retribució s'estableix en 1 dia (la nostra era l'única Administració de l'Estat que obligava a fer com a mínim 10 dies).

Ens recorden també que: ...s'interpreta el permís per cura de fill amb càncer o altra malaltia greu de manera que la continuació del tractament o la cura del menor després de l'alta hospitalària té la consideració d'ingrés hospitalari

Es pot ser més abjecte, mesquí i roí que presentar com a una graciosa concessió quelcom exigible a qualsevol persona (física o jurídica) que mereixi aquest nom? Se li diu humanitat senyors, i ho havien d'haver contemplat fa ja molts anys i no ara que els interessa.

Al capítol de grans "dàdives", hi inclouen la compensació de l'1 de novembre que cau en dissabte. Quelcom que fa totes les Administracions. En canvi, l'any passat, totes les Administracions varen compensar el 12 d'octubre menys la nostra, que és la més gasiva de totes però que en canvi, pretén fer gala de la seva voluntat de conciliar la vida personal i laboral.

Cal advertir a més que aquest Decret, conté també importants retallades que poden passar desapercebudes amb l'excusa de que constitueixen adaptació a la normativa estatal. Tanmateix, aquestes retallades són contràries a la normativa de Catalunya. Us ho expliquem més endavant.

3. El contingut de la modificació

Però bé, entrem en matèria. Que aporta la gran modificació que ara el Govern ens presenta com la "gran concessió", el summum de la generositat?.

El primer que cal dir és que totes les "concessions" són a compte de la nostra butxaca, que l'assumpte no té cost per al Govern ni suposa cap recuperació del que fins ara ens han arravatat.

Les mesures que s'introdueixen són 4:

a) Jornada obligada de 9 a 14 hores (Modificació de l'article 8.2 del Decret 56/2012)

Cal tenir en compte però que regeixen els límits establerts al decret de jornada i horaris:

No es pot treballar més de 9 h 30m al dia

No es poden fer més de 7h 30m de forma continuada (cal parar un mínim de 30m)

Després de parar s'ha de fer com a mínim 1h 30m

L'hora d'entrada pot arribar

- a les 9h 30m si es tenen familiars de primer grau disminuïts ($\geq 33\%$) (nou art. 9.1)
- a les 10h per als empleats disminuïts (nou art. 9.2)

b) Assumptes personals recuperables (art. 14 bis)

Fins a 25 hores anuals

S'han de recuperar abans dels seu gaudiment o dins dels 4 mesos següents al gaudiment (màxim 15 de gener any següent)

c) Gaudiment de les hores corresponents a les tardes anteriors a les dues festes locals i a Reis

Es poden gaudir durant tot l'any com si fossin assumptes personals (nou art. 14.3)

Les tardes no recuperables equivalen a 2 hores (art. 15.1.a Decret 56/2012), de manera que se sumen 7,5 hores als dies d'assumptes personals

d) Gaudiment aïllat de dies de vacances

Dels tres dies de vacances que es podien gaudir aïlladament passen a poder-se gaudir d'aquesta manera 7 dies (art. 18.1). Tanmateix, aprofiten per reduir els dies de vacances dels 23 que constaven al Decret fins a 22 dies. Perdem doncs 1 dia de vacances (que ja no ens el reconeixien tot i la clara dicció del Decret).

S'elimina la clàusula final de l'article 17.3 que establia que si s'agafava la baixa estant de vacances aquestes es perdien. Aquesta norma, clarament il·legal, la qual cosa se'ls en fotia fins ara, era contrària a l'article 6.2 del Conveni 132 OIT, de 24 de juny de 1979, ratificat per Espanya el 16 de juny de 1972. Finalment, han decidit respectar la legalitat internacional, potser és que ara els interessa. En la mateixa línia, favorable a la interrupció de les vacances en cas de baixa sobrevinguda, s'havia mostrat el Tribunal Europeu de Justícia de les Comunitats europees (STSJCE de 20.01.09, núm. C-250/2006 i la STSJCE de 06.04.06, apartats 28 a 31, així com el mateix Tribunal Suprem en STS 24.06.09, FJ 7è, punt 1, segon paràgraf).

Eliminen també els dies d'assumptes personals per antiguitat reconeguts a l'article 19.4 del Decret, quan, el Decret Legislatiu 1/1997, de 31 d'octubre reconeix en el seu article 96.2 el dret a aquests dies. Un cas més on el Govern, es passa pels "dellonsis" les Lleis del Parlament, ja que aquest dret fou inclòs el mateix any 2012 mitjançant la Llei 5/2012, de 30 de març.

Modifiquen també l'article 19.1 del Decret en el sentit d'eliminar els 6 dies que ens reconeix la nostra Llei de Funció Pública i posar-ne 4. Concretament el Decret Legislatiu 1/1997, en el seu article 96.2 ens reconeix 6 dies, que eren 9 fins que la Llei 5/2012 ens ho va deixar en 6. Altre cop la voluntat del Parlament queda menys tinguda. No ens serveix com a explicació que s'adaptin a l'EBEB. En tant no s'adapti la normativa legal emesa pel Parlament, a Catalunya, resulta vigent la nostra normativa. Però clar, quan els interessa, se salten les nostres normes i apliquen les de Madrid. Naturalment, ens trobem davant d'un excés reglamentari que cal tenir per no posat, la qual cosa té importància a efectes de reclamar (com ho estem fent) els dies d'assumptes personals que ens reconeix la nostra normativa.

e) Entrada en vigor

Cal tenir en compte que aquesta modificació del Decret 56/2012 entra en vigor demà, per la qual cosa, des del mateix dia 11 d'abril hi ha flexibilitat total i no es pot, per exemple, obligar a compensar hores, com es ve fent, per exemple, quan hi ha algun dia festiu a la setmana, en moments determinats.

4. Consideracions finals

El fet que qualsevol millora, encara que sigui minsa, sigui ben vinguda no ha de fer-nos perdre de vista els interessos torçuts de qui la promou, el seu tarannà manifestat a través d'aquests interessos, clarament espuris, i els greuges i indignitats a que ens ha sotmès a tot el col·lectiu dels empleats públics.

Si repasseu la llista de calamitats que hem resumit en el primer apartat veureu que bona part d'elles no estan vinculades a despesa monetària i, per tant, busquen, no reduir el dèficit o el deute, sinó desviar primer l'atenció de la societat, fixada inicialment en ells com a paradigma de la corrupció i de la crisi que patim, vers els empleats públics com a responsables d'aquells mals i segon mostrar-se davant la societat com a justiciers, aplicant-nos la medicina que ells proposen i que volen fer veure que la societat reclama.

Ara però, necessiten vots. També els nostres, que no son pocs. Certament, vist el panorama polític, no hi ha masses opcions, dignes de ser votades, entre els partits polítics amb possibilitats d'obtenir representació. Altrament, no votar resulta innocu per a aquest Govern, que prefereix que no votem abans que donar el vot a un contrincant. Naturalment nosaltres no anem a dir "vota a" (ni tenim ni tindrem probablement mai una postura en aquest sentit), però suggerim plantejarse la possibilitat del "vota contra". La matemàtica electoral proporciona interessants conclusions en relació al vot que cal fer en funció de la intensitat del greuge que se li vulgui aplicar a qui governa, que en definitiva és el que ens ha estat fotent durant aquests anys.

I si hem començat parlant de la modificació del decret de jornada i horaris i hem acabat parlant d'eleccions, resulta clar que és perquè aquestes són la causa d'aquella.